

# افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی - کابل

۱۷ مارچ ۲۰۲۳

## چریک شهری است و یا انتقام گیری شخصی؟

پنجشنبه - ۲۵ حوت ۱۴۰۱ - کابل: امروز رسانه ها اطلاع دادند که در ولایت شمال افغانستان یعنی ولایات جوزجان و فاریاب، جمعاً سه تن از افراد طالب به وسیله افراد ناشناس به قتل رسیده اند. هرگاه این خبر را به صورت منفرد و استثناء در نظر نگیریم و پیوند آن را با کشتار های مشابه در ولایات ننگرهار، تخار، هرات و قندهار در نظر بگیریم، در آن صورت متوجه خواهیم شد که این قتل ها می توانند در کل بر دو زمینه صورت گرفته باشند. نکاتی که در یادداشت امروز بدانها پرداخته خواهد شد:

۱- نخستین عاملی که در این نوع قتل ها می تواند مطرح گردد، انتقام گیری های شخصی افراد از تفنگداران طالب می باشد. با در نظر داشت این که طالب به خصوص تفنگداران و نیروهای مسلح آنها، کمترین ارزش و اعتنائی به حیات مردم و حقوق حق آنها قائل نیستند و بادر نظر داشت این که همین افراد مسلح و تفنگدار طالب با اجازه و یا بدون اجازه رهبری شان هر کسی را که خواسته اند به قتل رسانده اند، مسلم است که گستره دشمنی شخصی مردم با این نیرو ها فرا تر و گسترده تر از آن است که افراد مسلح طالب بتوانند خود را از آماج حملات احتمالی مگر نامعلوم آنها حفظ نمایند. از همین رو احتمال این که تمام این قتل ها و یا اکثر آنها انتقام گیری های شخصی باشد، منتهی نیست.

هرگاه این قتل ها واقعاً انتقام گیری شخصی باشد و در عقب آن کدام انگیزه مبارزاتی تا سرنگونی طالب نهفته نباشد، می توان نوشت، جنایات طالب صبر مردم را به آخر رسانده و مردم به صورت پراکنده و بدون سازماندهی خود دست به تفنگ برده اند، یعنی تضاد بین مردم عادی و بدون کدام ادعای سیاسی چنان حاد شده است که بدون تصفیة جسدی طالب امکان حل دیگری ندارد. امری که در دراز مدت می تواند هم باعث تضعیف طالب گردد و هم زمینه جذب، سمتدهی و سازماندهی سالم چنین افرادی به وسیله نیروهای مخالف طالب فراهم بگردد.

۲- هرگاه این کشتار ها، دلیل شخصی و انتقام گیرانه نداشته باشد و به مثابه فعالیت مبارزاتی از طرف "چریک های شهری" کدام نهادی صورت گرفته باشد، نفس حرکت نشاندهنده چند نکته است:

\*- برخورد های جبهه ئی که از همان شب فردای سقوط حاکمیت پوشالی به وسیله "احمد مسعود" و بعد ها سایر مخالفان طالب عمدتاً بیروکراتهای فراری، ادعا می شد در عمل شکست خورده و دیگر کارائی مبارزاتی ندارد؛

\* - تسلط بلامنازع طالب در روستا ها و سوءاستفاده آنها از نادانی و عقبمانی های فکری- فرهنگی مردم روستا، برای مخالفان طالب امکان آغاز مبارزه از روستا را اگر کلاً از بین هم نبرده باشد حداقل چنان محدود ساخته است، که مخالفان طالب ناگزیر برای ادامه مبارزه علیه طالب به شهر روی آورده اند؛

\*- هرگاه کشتار ها سازماندهی شده باشد، نشان می دهد که مخالفان طالب در شهرها سازماندهی های حداقلی خود را به وجود آورده اند؛

\*- از آن جایی که هیچ گاهی و در هیچ کجایی از جهان، مبارزات چریکی بدون داشتن مناطق پایگاهی، یعنی جایی که چریک بتواند بعد از عملیات به آنجا پناه ببرد و تا عملیات بعدی از خطر مصون بماند، نه تنها به پیروزی نرسیده، بلکه ادامه حیات نیز برایش مقدور نبوده، اینک باید دیده شود که چریکهای کنونی با در نظر داشت تناسب قواء در روستا به نفع طالب و حاکمیت نظام ملاسالار، چگونه این مشکل را حل می نمایند؛

\* - گسترش نفوذ اعتقادی طالب و طالبیسم در روستا، به هیچ صورت بدان معنا نیست که اصل "محاصره شهرها از طریق دهات" در افغانستان دیگر کارائی ندارد بلکه بدان معناست که هرگاه نیروئی بخواهد حرکتش را از روستا های کشور آغاز نماید می باید با شعار روشن حل مسأله ارضی به نفع دهقانان پای به میدان گذاشته، از خپ خپ رفتن و در پشت اسلام سنگر گرفتن، آشکارا فاصله بگیرد تا بتواند دهقانان را بر پایه منافع طبقاتی آنها سازماندهی و پایگاه های انقلابی شان را در روستا ایجاد نمایند و اولتر از همه روستا ها را از قید بردگی طالب و طالبیسم رها سازند؛

\* - تکرار چنین عملیاتی در ولایات ذکر شده که "داعش" در آن ها نیرو داشته است، می تواند مبین این نکته باشد، که "داعش" قادر شده در چند ولایت افغانستان افرازش را سازماندهی نماید.

هموطنان گرامی!

این کشتار ها چه بدون انگیزه سیاسی و صرف به مثابه انتقام گیری های شخصی باشد و چه هم از جانب مخالفان طالب و به صورت سازماندهی شده صورت بگیرد، در هر حالت بیانگر آن است که دور جدیدی از ترور و انسان کشی در افغانستان می خواهد تازه شروع شود، بدون آن که انجمنی از آن در چشمرس قرار داشته باشد.

این امواج کشتار تا جایی که بین خودشان صورت گیرد می شود گفت امر بدی نیست از هر طرف که کشته شود، خیر مردم است، بد بختی آنجا آغاز می یابد که این امواج کشتار و خشونت بین خودشان محدود نمانده، دیر یا زود ضربات مرکباری علیه مردم نیز وارد خواهد شد.

با تأسف این چرخه و امواج کشتار تا زمانی ادامه خواهد یافت که نیروهای مردمی و انقلابی قادر شوند، جلو این چنین کشتار ها را با نابودی دم و دستگاه و عاملان اجرائی چنین جنایاتی بگیرند. پس برای جلوگیری از ادامه کشتار باید کوشید تا عمر این نظام و نظام های مشابه آن را کوتاه تر ساخت.

**با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!**

**مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل**

**و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد**

**تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!**